

Bréfa- og málasafn Benedikts Sveinssonar, seinni hluti

Bjarni Benediktsson – Benedikt Sveinsson – Gamlar Kinverskar dæmisögur

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Benediktarskjöl
Askja 5-13, Örk 4

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Þinn verðkar
deimisoður III.

Skasleg afskipti.

Tru Trien
Fru ~~Fr.~~ ~~Chien~~, sem var forisveinn Kon-
fuciusar ~~stóð~~ ~~við stóð~~ ^{varð} abti embættis-
maður ^{Salm} ~~hennar~~ Fru hertoga í Lú-ríki. Hann var
braddur um, að hertoginn af Lú myndi
taka bríðulegan rögbund þeirra manna,
sem vildu hindra brjáðar franskvæmdir hans
í embættinu. Hann bað því hertogann,
um leið og hann bráði hann, að láta þoo
af hindrunum fara með sér. Hertoginn
varð við þessari beiðni. Þegar hann hafði
tekið við starfi sínu, þá mælti hann soo
því, að þeir skyldu franskvæms ákveðin
vitstörf. Meðan þeir munu að þessu, lét
hann skrifana sína í lausni ^{meina} ~~hindra~~ þeim
edlilegt ólögum við skrifstímar, soo að
verk þeirra var mjög illa af hærli leyst.

~~Komist upp um smjadrara.~~

Komist upp um smjadrara.

Tsu-Tsien
Þegar Fú ~~Fu~~^{Tsu}-Chien var
embættismatur í ^{Sahn}Shan Fú,
spurði hann Yang Cheo,^{Tsio}
hvorð hann gæti gefit
honum nokkrar rútlegg-
ingar.

— net
„Þú sem ert fæddur
í fataleð,“ svarar Yang
Tsio Cheo, „ert þú faðir um
stjórnvísindi. Þú einn,
sem ert leyfi mér að ber-
fram, er dæmi, sem tekist
er ís reynsla minni
við öngulinn. Til er fisk-
segund ein, sem kemur
efandi og matir öngulinn

am

a miðri leið. Þessi fiskur
er nefndur Yang Chiao ^{Tsiai} og
hefur slæmt bragð ^{þampi, en} / ^{keimillur.}
þen svo er til annar fisktegund,
sem bítur röðug mit bolnum.
Þessum fiski sést st eins
bregta fyrir. Hann er alls
ekki ákefur í heituna, en
vegna ^{hins} ágæta bragðs, er
hann hin ljúfengasta
fata. Tsu Tsien

Sabon Ize-Chien líkasti þetta
dæmi vel. Á leiðinni til
Shan-Fu mætti hann
státugum straumi af fólki,
sem hafði klæðst niðræðis
búningi ~~til at geta fagnað~~
honum og farið á móti honum

til að geta fagnat honum
sem fyrst. þegar hann
sá þetta, hrípti hann,
„Skilt heild! Flykt yður.“ Því
honum var lýst, að hær voru
í firt allir „^{Tsiao} Yang ^{Tsiao} Chiao“^{-arnir},
sem Yang Chiao gaf um í
dæmisögu síni.

þegar hann kom til
Tahn Shan Fu, bauð hann til
sín ældungum stóðarins, sjúki
þeir ^{fulla} ~~byggja~~ mirtingu
g hafti mit þá samvinnu
um skjón landsins.

Handsyn götrar aðdötu.

^{i suttu hringnum}
~~Handsyn~~ er til fugl, sem
nefndur er ^{Tsiji} Mong ~~thia~~.
Hann ^{breiður} ~~er~~ breiður ~~er~~
er fjötrum og hafi y
latur þat hanga í
myðum reyr. En ef ~~þ~~
læssir, þá slíðnar reyr-
in, breiðist deldar og
eggir brodna. Þetta
er ekki at kenna meinum
galla í sjálfu breiðinu,
ldur því ~~er~~ ~~er~~ ~~þá~~ ~~at~~ ~~kenna~~. í
hverju þat hangir
í ^{ur hringnum} ~~nestinu~~ blöngvæð
jurt, sem nefnd er
Shac Han. Þó at stöngull
Sia Han

hennar se eldi yfir
fjóra þumlunga atlangd,
þá vex hún á fjalli áttu
hundrút feldum fyrir ofan
dalboduinn. Stilleur
sjálfrar plöndunur er
atenis laðvaxinn. Þó
gnæfir hún hátt vegna
afslötu sinna."

Langir lífdagar.

Matur einn daldi og
kafa uppgötuat vörn gegn
dantannum, og mundi
hann því sífellt geta
haldið áfram at lifa á
gjörta lífi.

Þá
Sá prestur, sem
frétti þetta, tók sér
fent á hendur til at
gerast lori weinu hans.
En þegar prestur kom
á akvörtunarstadium,
fann hann lori meistar
dantann.

Sá vonsúkkinn snéri
presturinn á brand.

þat sem klerkurinn þráði,
var at finna leynd^{dóm}~~þat~~
odanleikans. — Þvo var
ni þat, — en líversu barn
legt var þat ekki at verða
vonsvikinn, þó einn líms
morgu, sem frá odant-
leikann ^{létu} ~~þat~~ lifi ^{id} ~~itt~~.
Þetta sýnir, at jafnvel
sjálfeun prestinnur var
ekki lýð, hvat fólki
ask hans.

Gæðgi hefur sin.

Þegar ^{Þei} Sæði drældi í ttrí,
fritti hann, at innfæddur
matu^{þar}r, hefti veiddu
sörum ^{Gílan} ~~hæan~~-fisk, at
hann einn var hafilegt
vagnklass.

"^{Gílan} ~~hæan~~-fiskurinn er
ekki vanur at gína nit
agninn," sagti Sæði,
"hvernig fæstir at þú
at mæta hann?"

"Fyrst beisti þú matu-
fiski," sagti nit-maturnin,
en fiskurinn sýnti þannhvern
ein þess at lita nit ~~þá~~
agninn. Þá elipti þú

um g beitti hálfum
súisskroldi, g þá gleypsti
hamm strax.

„þó at ^{gúan} þúan - fiskurinn
sé sjáldgefur; seyti Þsa Þi hrota.
„þá gerist hann fírnarlamb
sinnar eigin gædgi. Þú er
þat einnig um margum
mánum. þó hann verti
grípinn af yfugum lúgspunum,
þá er hann oft fljóður til
at fírná sinum betra manni
vegna grótafilemanna.“

Drámmar af ~~venuleikum~~

vega á milli ~~jafna~~ ójafni: venuleikans.

Jin (els. 64).

~~frá~~ Jin ^{frá} ~~af~~ ^{Tsai} Chou var mjög
afskipta mikill um hiðsðjórn
heimilis síns. Þjórn sinnu
veitti hann slævi hild, ~~en~~
heldur leið þá vinnu. Óskit-
þyr frá ~~morgni~~ til þess árs. at
morgni þar til seint á kvöldin.
Meðal þess var gamall hjálma-
maðsari. Ennig áður var honum
þvált yður og þann, með hann
varða svo freyður, at hann
gat ~~varla~~ ~~þess~~ haldið sér vakeandi.
Huggeim og límeim ^{lætt} ~~þess~~ ^{lit af} hann
vint ~~þess~~ ~~síða~~ á kvöldin. En hvernig
niðr dregandi hann, at hann

vari valdugur konungur, sáu
ríkti einvaldur yfir þegnum
sinum & illum málafnum
ríkisins. Í draumum þessum
gekk hann í oelli leitðar um
~~þar~~ dýrðlegar haller & fagra
[14] hstígaru, & gæti allt þat, er
hugur hans gímtist.

En ~~því~~ at morgni hverjuna
verð draumakonungurinn at okkur
at ~~tæta~~ heffa ~~sig~~ sáu hin
fábreyðdu ~~heimildir~~ hússtöf ^{a mj.}

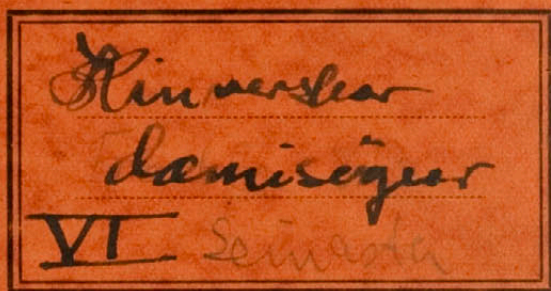
Þag ~~valdur~~ ^{einu} var honum
hrasat fyrir íslundumarseni
~~at stöf~~ viddi í slápinu.

[15] Hann svarat: þá: ~~lif~~ ~~und~~
~~er at einu~~ ~~mjg~~ ~~studd~~ „Fáum
andriast at lifa: 100 ár.

spítu. ~~fætta~~ ~~en~~ ~~ó~~ þannig
er hit almenna hlustskipti.
Hverning getit þér allagað ² ~~no~~ ^l
þess, at þér ~~þú~~ getit ~~stærð~~ ^{sífel}
skemmt yður."

Eftir at hafa hlýtt á þetta
for ~~þú~~ ^{þin} at ~~þú~~ ^{litta} störf ^{þins}
~~þins~~ ^{þins} gamla kjallara meistara,
þu þessu þessu at draga úr
sinnu egnu umstríð og ihyggjuna.

Naturstatan var sú, at
~~draumar~~ ~~hans~~ ~~ur~~ ~~þessu~~
hann drýmdist velur en áður.

No. 329889

Þaginn eftir spurði einn af Lavisveinum
Tsüang Chuang T. Ö. "Tréð fékk að lifa, vegna þess
að það var ómóttuð. Aftur á móti var
gæsin dregin af ^{þessum} ~~afkvæmlega~~ ~~afkvæmlega~~
áskæðu. Hverig er hægt að skýra þessa
anggjörn mótsögu?" Tsüang

"Ég mun alltaf", svaradi Chuang T. Ö.
Grosandi, reyna að vísa þann mun,
sem er á notagildi og gagnstæysi".

Eins og maðurinn sáir, svo mun hann uppskera.

"Verlu ekki fljótfer við lagasetningu," sagði embættismaður í landamæraborjunni í Chang Wu við 国 Lao. "Stjórnadur þjóðinni hvorki með höfku né kúgun. Þúfur fyrr þlagði eg jörð mína illa, og uppskeran varð sem vaxta mátti."

• Kornid, sem kafid var í illgresi,
gaf nákvæmlega þann afrekestur,
er samsvarandi rektuninni. Á
síðari árum hef ég hagið jafn-
rektinni á annan veg. Ég hef
plægt djúpt og reytt illgresið
reglulega. Síðan hefur uppsker-
an verið ríkuleg, og nú hef ég
allsnægtir árið um kring.

Be. 83.

Ben Karfams.

Tswang

Säkerns Bågs efymakars för Chong Tsu till
Landstjörans i Chienn-ho og Geistelst Hjälp.

„Hemur heim“, sagði Landstjórnin. „Eg legg
 toll á héraðið, en þína þeir síðan þriggja
 hundruð kr. Er það nóg?“

Nú skipti ^{Tjórn} Eiríkur Tólitum og sagði gram-
mi: „Ér ég var á leið hingað í gær, beið-
ist að kygja minn að rödd, sem hófandi
til mín frá ^á miðjum veginum. Ér ég
aðkengadi þetta, sá ég, að röddin kom frá
karfa, sem lá í hjólfarinu. „Leypid mér“,
^{sagði hann}
~~var svarid~~, „að kynna mig sem einn af
þegnum Austurkaups. Gefurdu útvegað
mér vatnsdropa og þannig bjarga lífi
minnu“? „Biddu við“, svaradi ég. „Fyrst,
vert ég að hitta Landstjórana í ^{Vit} Hó og
^{get þú}
~~rætt~~ heindunum þín vegna, svo fer ég
til Vesturár og skal hitta þig þar. Er

Þetta ekki góð tilhögun? Er Lartinn
heyrði þetta, leit hann upp, sjmilega
óánægður og lausladi: „Ég er á rangri
hillu og að bana kominn. Dálitill vatns-
royni gæti bjargað mér frá dauða. Þetta
vinsist þér vera besta leiðin til þess. Ég
held, að þú hittir mig fremur hjá
fisksalanum en við Vesturá“.

borgar sig.

Bl. 84. Gjaðmildiⁿ, ~~það lít þessum~~

Máður ~~þetta~~ ^{þetta} ~~þetta~~ ^{þetta}, sem þar fasan á öðlunni,
var ávarpaður af vegfaranda einum og
spurður, hvað fuglinn hét. „Þetta er fuglinn
Phönix“, var lítið bragðvísar svar manns-
ins.

„Oft heyr eg heyrð getið um þann fugl,
en aldrei séð hann fyrr en nú“, svaradi
vegfarandinn. „Viltu selja mér fuglinn?“

Því játaði maðurinn, og lét hann veg-
farandann að lokum fá hinn ímyndaða
Phönix fyrir 20 kr. Vegfarandann tangaði
mjög ~~þetta~~ ^{þetta} að fara þinginum í ~~þetta~~ ^{þetta} fuglinn
að gjöf. Til allra óhamingju dó fuglinn
daginn eftir, og eigandinn harmadi
að geta nú ekki gefið þinginum hann.

Um þrenningana var honum ~~mei~~ ^{þekkar} sama.

Þegar farit var að skeggræða um þennan
atvurst, héldu allir, að um sama ⁿPhönix-

fugl hefdi verið að ræða, og voru hið
af hinu göfugu fyrirætlun mannsins.

Orðsöminnum barst skjótt þinginn
til eyrna, en hann varð snortinn af
þorunglegum tilfinningum, stefndi til
sin mannum og gaf þeim til
um meiri þeninga en hann hafði
greitt fyrir fuglinn.

Bls. 85. Stundum er hild ranga rétt. frá tsi
það bar við fyrir löngu, að maður ^{í tsi} í tsi,
sem var ~~ad~~ fara á baki yfir ána, rá
födur sinn detta í hana. Hann náði
honum og heyrnadið að lifga hann
við, með því að láta hann standa á
höfði og láta vatnið renna nýja in
honum.

En það, að láta fötur sinn standa
á höfði, er verra en versta ræktarleysi.
En af því að svona stúd á, þjargadi
það lifi föturinn, en ræktarseni og
virðing sonar, sem hefði stadið með
krosslagfar hendur, myndi hafa
orðið hans ² ¹ bami. 1)

1) Djúps, hljóðlað ^{þinn förelgurinn} ^{er} ^{stærst}
sjálfsagtasta dyggst Rinnarjans, en
ræktarleysi við þá er hin mesta smá,
sem nokkur maður getur dæmt.

[Kung

smekkur nautsins.

Bl. 86. Hljómlisti⁺~~gátt~~ ~~nauf~~

[Ming 1h ~~konungur~~ lét eitt sinn á
gítar fyrir nauf, sem stóð á leið.
Naufið hélt áfram að bita grasid
og virtist ekki heyrja hljómlistina.

Þó var það ekki sökum heyrnar-
leysis, að það hljóddi ekki á leiðinni,
því að þegar líkt var eftir mjófluga-
rudi eða hálfstauli, lét það uppi,
sprenki eyrun og stó um sig með
halanum.

Kinnverski
Lomú sigur
V

Upphaf

Fra 69

Næst samgöngu

72. Gl. Þorunn sáð yfir aukastúfna.

Hann tók ekki eftir því ^{sin} ~~stú~~ ^{tsú} Fang
Mú hertogi í ~~Chih~~ sendi ~~Chih~~ Fang
Káa til þess að kaupa sín þann besta
hest, sem hann gæti fengið. Þremur
mánuðum seinna kom hann til
baka og sagði: „Hestinn er eg binnur
að kaupa. Hann er hjá Shò Shang.“

„Hvernig lítur hesturinn út?“,
spundi hertoginn. ^{tsú}

„Það er grá hryssa“, svaradi ~~Chih~~
Fang Káa.

Þegar hesturinn var sóttur, kom
í Gós, að þetta var binnur hestur,
og hertoginn, sem var mjög hryssa
á þessari breytingu, stefndi Þór
Lö til sín og sagði við hann: „Þessi
maður, sem þú gafst með mæli
þínu, þekkir hvorki lit á hestum né

kyngferðir þeina. Hefur hann ekki
vit á hestum?

„Já, hann hefur vit á hestum“,
svaraði PÓLÓ og andvarpaði. „Hann
þekkir kosti hesta þessund sennum
lætur en ég. Hann sér ávexti náttúru-
nnar persónur í líkama hests-
ins. Hann athugar öll aðaleinkenni
hestsins, en lætur sig litlu skipta
um íhlit.“

Þegar hesturinn kom til Múher-
laga, reyndist hann vera sérstaklega
gáður.

bls. 73.

Tjundur sandur.

Heimspækingurinn Jangl~~ta~~^{gramma} átti ná-
~~grann~~^{gramm} sem bjóði einu sinni sand.
Ná~~grann~~^{gramm} bað þjón Jangl~~ta~~^{gramm} að aðstoda
sig og fjölskyldu sína við leitina.

„Svo þú hefur ljúft sand“, sagði
Jangl~~ta~~^{gramm}. „þarf svoona margar menn
til þess að leita að honum“?

„Já, það eru svo margar leidir“,
svaraði ná~~grann~~^{gramm}.

Þegar þjónurinn kom til baka,
var hann spurdur ~~um~~, hvort sandur-
inn hefði fundið².

„Hann er alveg ljúður“, svaraði
þjónurinn.

„Hvernig stendur á því?“

„Á veginum eru margar lögur
og fjöldi af hlíðarvegum og kröf-

götum. Eg vissi alls ekki, hvern
veginn átti að velja. Þess vegna
urðum við að hætta við leitina
og snúa við.

Heimspækingurinn varð dægur
í bragði. Hann brosti ekki og sagði
ekki eitt einasta orð allan dag-
inn. Lærisveinar hans kvöldlust
af forvitni og sögðu að lokum við
hann: „Sandur er einungis venju-
leg skepna, auk þess sem þú áttir
hann ekki. Hvers vegna ert þú svo
truggur og segir ekki eitt einasta
orð.“

„Á þjófveginn“, sagði hann,
„leida lungfurnar, hliðarveginn og
krossgötunna sandinn af vega. Á sama
hátt missir oft námsmatúnn sjónar
á Lakmarki lífsins vegna gleymis

og óreglu, er dregur að ^hseir aþyggli
hans

sem
og óreglu, ~~er~~ dregur ~~að seir~~ aþyggli
hans til sín.⁹

bl. 74.

Jang Pú og hundurinn hans.

Jang Pú bróðir Jang Chu ^{Tsu} fór út af
ad heiman heimilinu i hvítu yfirkjöfn. Sökum
a leitinmi heim aftur
~~signingu~~ heiddist hann til að fara
in hvítu yfirkjöfninni og i adra
svarta ~~a heimilinu~~ ^{vegna signingar}. Þegar heim
kom þekkti hundurinn hans hann ekki
og gælti að honum.

Jang Pú reiddist hundinum og
ætladi að berja hann. Þá greip
Jang Chu ^{Tsu} fram i og sagði: „Berdu
ekki hundinn. Þetta sama hefdi
getað komid fyrir þig. Setjum svo
að hundurinn hefði farið í hvítu
og komid heim svartur. [Hefstir þú
ekki orðid þessa?] Er viss, að þú
hefstir þekkt hann.“

Bl. 75.

Grunur.

Matur nokkur hafði týnt íxi,
er hann átti og hilt, að sonur ná-
grannans hefði stolið henni.

Honum virtist hann geta séð þess
angþjósan vott á göngutagi, ittliti
og mátiðni unga mannsins, að
hann hefði stolið oxinni, enda
virtist honum öll hegðun og fram-
koma ^{hans} unga mannsins benda til
þess. Skömmu síðar fann hann
oxina, er hann var að plægja
akuntendi sitt.

Hann sá oft son nágrannans
eftir þetta, en aldrei neitt það
í framkomu ^{hans} unga mannsins, er
benti til þess, að hann hefði nokkur
sinna stolið.

bls. 78.

Slæm eftirlitning.

Hinn fagra Hsi Strits hnyktandi oft
Erignar sökum hjartasjúkdóms, er
hinn gekk með. Svo bar við, að öfud
galdraðorm i nágrenninu sáhana
gera þetta og vegna þess, hve hriðin
hinn var af Hsi Strits ^{gerði} (fór) him (að
gera) þetta að ^{laði} hæk sinum, er hann
^{hann, ekki meir eftir, að} ~~helt áfram~~ ^{fludd} er hann var kominn
heim til sín.

Þegar helðra fólkið i bænum
sá galdraðormina hnykta Erignar,
tókadi það dýrunum og vogaði
sér ekki út, en fátæklingarþeir
flixtu, sem þætur fogaðu.

bls. 78.

Heilagastíga skjaldabakan
Eitt sinn, er Chuang Tzu var að
veida í P'ü, var hann ávarpaður
á ^{þannig} ~~þennan~~ hátt af sendibodum
fra prinsinum í Chuang^{Tsu} keisaranum
langan tíð þess að deila með þeim
stjórnaráhyggjumum.

Heimur þekkingurinn hélt áfram
að veida án þess að virða sendi-
bodana viðlíka, en sagði með hægð:
„Ég hef heyrt sögu um heilaga
skjaldböku^{Tsu} frá Chuang, sem prins-
inn geymir í kistu í höll for-
fedra sinna, frá að ^{skjaldabakan} hafi verið
dauð^{dauð} ~~áður~~ Ljó þúsund ára gömul.“

Hvort myndi skjaldabakan heldur
hafa kosid - að deyja og láta eftir
sig djúmt bein eða lifa og

draga halann i leinum"?

"Samartega myndi hún
heldur hafa viljað lifa og draga
halann i leinum," högruðu
sendibodarnir

"Farit þú! Farit þú!" högruði
^{Tsuang} Chuang TSU örnun, "mig langar
líka þú pers að draga halann
i leinum!!

Agirndin

75. bl. ~~Gullporstur~~ blindar. Tsi

Fyrir löngu varð maður í Ch'g grigninn af óstöðvandi gullporsta. Hann fór til borgarinnar snemma morguns klæddur spariþöfum. Hann kom að Eir víðarans, greiðir þar allt gullid, er þar var, og hljóf sidan leidar sinnar.

þegar hann hafði verið tekinn fætur
~~Síðan var hann spurdur samkvæmt~~
~~var hann spurður:~~
 "Skýrur þú yfirvöldunum?" ~~þú skýrur~~
 "Hvernig þóttir þú"
~~var svo ógjafur~~ að skela gullinn, meðan
 svona margir stótu þig að verki?"

"Ég sé engann", svaraði hann. "Ég sé aðeins gjömann af gullinn."

bl. 79.

Hleginn og ugla.

Vei Tzú, forsætisráðherra í Liang héraði,
vini, að Chuang Tzú ætlaði að heimsækja hann.
en einhver sagði honum, að Chuang Tzú ^{Tsiang} ~~hefti~~
~~akurist~~ að reka hann frá völdum. Hann lét þá leita
um allt héraðið, til þess að finna keppinautinn.
Skömmu síðar kom Chuang Tzú og ávarpaði
Vei Tzú á þessa leið: „Í Sudur-Hina á heima-
fugl, sem heitir hegri. Hefur þú heyrð hans
getið? Hann flýgur oft frá Sudurhafi til
Norderhafs. Hann kvitir sig hvergi nema í
Wú-tung-tjani, eða eingöngu ögn af Gjúf-
fengun byggji og dökkum breint vatni. Ugla,
sem var að mara í iðlandi rokkurree, sá
eitt sinn ~~eina~~ slíkan hegri, lét til hans
og gargaði hátt. Slíkur ugla er þú lítur
í umhyggju þinni fyrir ráðherraembættið
í Liang.“

Ch. 80. Bad van etki madur.

Fyrir löngu þar þad við, að Lú herfogi fór
til móts við fagel þann, er aðarkongur
nefrist, ^{ham} en ^{marin} var þominn innfyri landabætti,
^{haus} i ríki þess. Lú fylgdi honum til hallar
forþedra sinna til þess stakra nauti, gísi
og sand. ^{Veislunmatu} Þá lét ákoma líd, var Coring á bori
fylgi aðarkonginn og meðan ^{selis var undir} líd yfir, ^{fortum,}
tók hljómsveit þæg lög, sem samir höfuð
verid undir umsjón Skúenkeisara.

En ædaskongurinn var óánægður. Hann
sat og horfði út í loftið, hryggur og dagur
í bragði, og smakkadi hvarhi vott né
þurrk. Loftin þrjá daga lá hann í
hungri.

Hertuginn Breytki við ætarkonginn
~~einu~~ ^{einu} mann. Honum sást yfir það,
 að ætarkongurinn er þugl.

66. 81.

Nýtssemi.

Tsilang

Þegar ~~Chuangtse~~ ^{Tse} ferðadist um fjöllum,
sá hann stórt líf með langmiktum
greinum. Skógarhöggsmadur stóð hjá því,
en gerði ekki minnstu líðan til þess
ad höggva það. ~~síð~~ ^{orsökina.} Þegar hann var spurdur
um um ~~ástæðu~~ ^{orsökina.} til þess, svaradi hann:

"At því ad lífið er ónothæft."

Tsilang

Þá sagði ~~Chuangtse~~ ^{Tse}: "Þetta lífið ad
lífur vegna þess ad það er ónothæft. Það
er skjótyrðis fyrir langlífi þess."

Þegar heimspekingurinn kom niður
á stéttuna, gisti hann hjá gömlum vini
sinnum, sem ^{þagnati honum vel} ~~glæddist yfir gestkomunni~~ og
skýrði syni sínum ad taka aðra aligæsina
og slátra henni handa gestunum.

"Önnur gæsir synur, en þú ekki. Hvernig
ad eg ad slátra?" svaradi sonurinn.

Þeirri, sem ekki getur sungid, svaradi húsráðgjafi.

~~Ein og madurinn sáir, ^{SVO} mun hann upp-
skera!~~
Cl. 82. ~~So uppkoma hver sáir sín~~
~~"Veru" skjóttar við lögasetningu~~
~~"Hafðu ekki löggjöfina stranga," sagði~~
~~embættismadurinn í Chang Wu við Tzû Lao.~~
~~"Beittu þjóðna horku horku ne þínu."~~
~~Ventu Guð og mita, er þú stjórnar. Þú~~
~~þrælaðir eg jörð mína illa. Af þú vand~~
~~korn mitt illt og lítit. Þú þýfir skömmu~~
~~breytti eg til, þú að þræla þú og veita~~
~~á landit. Síðan hefur uppkomur allt ríktuleg,~~
~~svo að eg þá allmægtir árið um þín.~~

No. 329889

